

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ तस्मिन् द्रोणे युतं युद्धयूतं बद्धमिव बद्धं कांतं जयेन स्थिरीकृतं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
 ग्राम्यारण्यानि भूतानि स्यावराणि चराणि च ॥ त्रातारः सिधुराजस्य भवंति मधुसूदन ॥ ६ ॥ तथा पिबाणैर्निहतं श्वोद्रष्टासिरणे मया ॥ सत्येन च शपे कृष्णतथै
 वायुधमालभे ॥ ७ ॥ यस्य गोप्तमहेष्वासस्तस्य पापस्य दुर्मतेः ॥ तमेव प्रथमं द्रोणमभियास्यामि केशव ॥ ८ ॥ तस्मिन् द्यूतमिदं बद्धं मन्यते स सुयोधनः ॥ त
 स्मात्तस्यैव सेनाग्रं भित्वा यास्यामि संधवं ॥ ९ ॥ द्रष्टासि श्वोमहेष्वासान्नाराचैस्तिग्मतेजितैः ॥ शृंगानीव गिरेर्वज्रैर्दरिद्र्यामाणां मया युधि ॥ १० ॥ नरनागाश्च
 देहेभ्यो विसविष्यति शोणितं ॥ पतद्भ्यः पतितेभ्यश्च विभिन्नेभ्यः शितैः शरैः ॥ ११ ॥ गांडीवप्रेषिता बाणामनो निलसमाजवे ॥ नृनागाश्चान्विदेहासूक्तारश्च
 सहस्रशः ॥ १२ ॥ यमाल्कुबेरादरुणादिं द्राद्रुद्राच्च यन्मया ॥ उपात्तमखं घोरं तद्रथारोत्रनरायुधि ॥ १३ ॥ ब्राह्मेणास्त्रेण चास्त्राणि हन्यमानानि संयुगे ॥ मया द्र
 ष्टासि सर्वेषां संधवस्याभिरक्षिणां ॥ १४ ॥ शरवेगसमुत्कृतैराज्ञाकेशवमूर्धभिः ॥ आस्तीर्य माणां पृथिवीं द्रष्टासि श्वोमया युधि ॥ १५ ॥ क्रव्यादां स्तर्पयिष्या
 मि द्रावयिष्यामि शान्नवान् ॥ सुहृदो नंदयिष्यामि प्रमथिष्यामि संधवं ॥ १६ ॥ बद्धागस्तु कुसंबंधी पापदेशसमुद्भवः ॥ मया सैधवको राजाहतः स्वानशोचयि
 व्यति ॥ १७ ॥ सर्वक्षीरान्नभोक्तारं पापाचारं रणाजिरे ॥ मया सराजकंबाणैर्भिन्नं द्रक्ष्यसि संधवं ॥ १८ ॥ तथा प्रभाते कर्त्तास्मि यथा कृष्णसुयोधनः ॥ नान्यं धनु
 र्धरं लोके मंस्यते मत्समं युधि ॥ १९ ॥ गांडीवं च धनुर्दिव्यं योद्धाचाहं न र्षभ ॥ त्वंचयं तादृशी केशकिं नु स्यादजितं मया ॥ २० ॥ तव प्रसादाद्भगवन्किन्नावाभं र
 णे मम ॥ अविषत्यं तदृशी केशकिं जानन्मां विगर्हसे ॥ २१ ॥ यथा लक्ष्मस्तिरंचंद्रसमुद्रे च यथा जलं ॥ एवमेतां प्रतिज्ञां मे सत्यां विद्धि जनार्दन ॥ २२ ॥ मावमं स्या
 ममास्त्राणि मावमं स्याधनुर्दंढं ॥ मावमं स्या बलं बाद्धोर्मिवमं स्या धनं जयं ॥ २३ ॥ तथा भियामि संग्रामं न जीयेयं जयामि च ॥ तेन सत्येन संग्रामे हतं विद्धि जय
 द्रथं ॥ २४ ॥ ध्रुवं वै ब्राह्मणे सत्यं ध्रुवासाधुषसन्नतिः ॥ श्रीध्रुवापि च यज्ञेषु ध्रुवो नारायणे जयः ॥ २५ ॥ संजय उवाच एवमुक्त्वा हृषीकेशं स्वयमात्मानमात्म
 ना ॥ संदिदेशार्जुनो नर्दन्वासविः केशवं प्रभुं ॥ २६ ॥ यथा प्रभातारं जनीं कल्पितः स्याद्रथो मम ॥ तथा कार्यं त्वया कृष्ण कार्यं हि महदुद्यतं ॥ २७ ॥ इति श्री
 महाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनवाक्ये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥

नजीयेयं न केनापि जितीस्मि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

इति द्रोणपर्वणि टीकाया षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

॥ ७७ ॥

॥ ७८ ॥

॥ ७९ ॥